

TEKSTEN

JERUSALEM MIRABILIS

Ierusalem mirabilis,
Urbs beatior alliis,
Quam permanens optabilis
Gaudentibus te angelis!

Nam in te Christus veniens,
Aperta bona tribuens,
Super asellum residens,
Gens flores terrae consternens,

Et ibi cenam fecerat,
Cum discipulis manderat,
Iudas illum prodiderat,
Triginta nummis venderat.

Illum Iudaei emerant,
Colaphos ei dederant,
In faciem conspuerant
Et in cruce suspenderant

In ligno poenas passus est,
In latius perforatus est,
Pedes, manus confixus est
Ibique nos redemptor est,

Et in sepulcro positus
Custoditor militibus,
Tamen surrexit Dominus
Illis aspicientibus.

Illuc debemus pergere,
Nostros honores vendere,
Templum Dei acquirere,
Saracenos destruere,

Quid prodest nobis omnibus,
Honores acipientibus
Animam dare penitus
Infernis tribulantibus?

Illuc quicumque tenderit,
Mortuus ibi fuerit,
Caeli bona recuperit
Et cum sanctis permanserit.

Wondermooi Jeruzalem,
stad, gelukzaliger dan andere steden,
wat blijf je aantrekkelijk,
terwijl engelen zich over je verheugen!

Want in jou kwam Christus,
die je openlijk het goede gaf
toen hij op een ezel zat en de mensen
bloemen op de aarde strooiden.

En daar had hij een maaltijd gehouden,
met zijn discipelen gegeten,
daar had Judas hem verraden,
voor dertig zilverlingen verkocht.

De joden hadden hem gekocht,
Hem vuistslagen gegeven,
in het gezicht gespuwd
en aan het kruis gehangen.

Aan het hout heeft hij zijn straf ondergaan,
is zijn zijde doorboord,
zijn zijn handen en voeten vastgenageld,
en daar is hij onze verlosser geworden.

En in een graf gelegd,
bewaakt door soldaten,
is de Heer toch opgestaan
terwijl zij toekeken.

Daar moeten we heen gaan,
onze eerbewijzen verkopen,
de tempel van God kopen,
de Saracenen vernietigen.

Wat baat het ons allen
om eer te behalen
en onze ziel volledig te geven
aan de kwellingen van de hel?

Iedereen die daarheen is gegaan,
en daar gestorven is,
zal het geluk van de hemel ontvangen
en bij de heiligen verblijven.
[JB]

ELOHIM AL DOMI LE-DAMI

לֵהִים אֵל דּוֹמִי לְדָמִי
אֵל תַּחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט לְמִתְקוֹמִי
בִּקְשָׁהּ דּוֹרְשָׁהּ מִיַּד מַחֲרִימִי
בִּלְ תִּכְסֶּה אֶרֶץ בְּכָל מְקוֹמִי

God, laat mijn bloed niet in vrede rusten!
Wees niet stil, geef mijn vijanden geen
ademruimte. Wreek mijn bloed, eis
het van de hand van degene die mij
vernietigde. Waar het ook vloeit, laat de
aarde het niet bedekken.

גּוֹל יִגְלֶה לַפָּנִיךָ יִשְׁפֹּךְ וְיִזְלָךְ
גַּם בְּפוֹרְפֹרֶיךָ מִלֵּא גִיּוֹת יִגְלֶךְ
דּוֹן יִדּוֹן שׁוֹפֵךְ חֵלֶף בְּחֵלֶף
דָּמִי עֲנִיֶיךָ הַנִּשְׁפָּךְ כְּשֶׁגָּרִי אֶלֶף

Toon het, wegstromend voor uw ogen.
Laat het bloed van alle lijken worden
vastgelegd in uw koninklijk purper.
Straf ze, betaal ze met gelijke munt,
voor het vergieten van het bloed van uw
hulpeloze volk, als waren het pasgeboren
kalfjes.

טַף וְנָשִׁים הִשְׁלִימוּ יַחַד לַעֲקֵד
טִלְאִים הַמְּבַקְרִים בְּלִשְׁכַּת בֵּית הַמּוֹקֵד
יִחִיד וְנִשְׁאָ עֲלֶיךָ נִהְיָה וְנִשְׁקָד
יְהוּם הַזֶּמֶה אֵלָיו רֹאשׁ מִלִּיקָד

Tere vrouwen en kinderen gaven zichzelf
op om te worden vastgezet als uitverkoren
lammeren in de Kamer van de Haard.
O, Enige, Hoge, wij zijn doorboord en
vermoord om uw wil, omdat wij weigerden
het hoofd te buigen voor het kind van
losgeslagenheid.

כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לַעֲוִלָה תְּמִימִים
כּוֹבְשֵׁי עוֹלוֹת כְּזָבָחִי אֲמֹרִי שְׁלָמִים
'לֹאמוֹתֶם אֲוִמְרִים: 'לֹא תִכְמְרוּ רַחֲמִים
'לִקְרָבָן אֲשֶׁר לִי נִתְבַּקְּשָׁנוּ מִמְרוֹמִים'

Onbezoedelde eenjarig lammeren
werden geslacht als volledige offergaven,
ingesloten en verbrand als de offerdelen
van gezamenlijke offergiften. Zij
zeiden tegen hun moeders: 'Voel geen
medelijden. De hemel heeft ons ontboden
een vuuroffer te zijn voor de Heer.'

דְּמָעוֹת מָפָה וּמָפָה נּוֹבְעִים וּמִקְלָחִים
וְשׁוֹחֲטִים וְנִשְׁחָטִים אֵלָיו עַל אֵלֶּי גּוֹנְחִים
דְּמִי אָבוֹת וּבָנִים נּוֹגְעִים וְטוֹפְחִים
בִּרְכַּת הַזֶּבֶחַ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל צוּרְחִים

De tranen wellen op en stromen van alle
kanten. Zij die slachten en zij die geslacht
worden kreunen naar elkaar. Het bloed
van de vaders klotst tegen het bloed van
de zonen, terwijl zij hun zegen over het
slachtoffer jammeren: 'Hoor, O Israël'.
[JH & DK]

SEIGNOR SACHIEZ

Seignor, saichiés qi or ne s'en ira
 En celé terre ou Dex fu mors et vis,
 Et qui la crois d'outremer ne prendra
 A paines mais ira en paradis.
 Qui a en soi pitié ne ramenbrance
 Au haut Seignor doit querre sa vengeance
 Et délivrer sa terre et son païs.

Tuit li mauves demorront par deçà,
 Qui n'aiment Deu, bien ne honor ne pris;
 Et chascuns dit: 'Ma feme, que fera?
 Je ne lairoie a nul fuer mes amis.'
 Cil sont cheoit en trop foie atendance,
 Qu'il n'est amis fors que cil, sans doutance.
 Qui por nos fu en la vraie crois mis.

Diex se lessa por nos en crois pener.
 Et nos dira au jor ou tuit vendront:
 'Vos qui ma crois m'aidastes a porter.
 Vos en irez la ou mi angle sont;
 La me verrez et ma mère Marie,
 Et vos par cui je n'oi onques aïe
 Descendrez tuit en enfer le parfont.'

Chascuns cuide demorer toz haitiez
 Et que ja mes ne doie mal avoir;
 Ainsi les tient Anemis et péchiez
 Que il n'ont sens, hardement ne pooir.
 Biax sire Diex, ostés leur tel pensée.
 Et nous metez en la vostre contrée
 Si saintement que vos puissons veoir.
 Douce dame, roïne coronee,
 Proiez por nos, Virge bien àuree.
 Et puis après ne nos puet mescheoir

Heren, weet dat wie nu niet vertrekt naar
 dat land waar God leefde en stierf, en wie
 niet het kruis opneemt en overzee gaat,
 nauwelijks ooit in het paradijs zal komen.
 En wie bij zichzelf medelijden voelt met de
 Heer en aan hem denkt, moet op zoek gaan
 naar wraak voor hem en zijn land bevrijden.

Alle slechteriken zullen hier blijven,
 zij die van God, noch goed, noch eer, noch
 roem houden. Zij zeggen: 'Wat moet er van
 mijn vrouw worden? Ik laat voor geen prijs
 mijn vrienden in de steek.' Die houden er
 dwaze overwegingen op na, want er is geen
 andere vriend dan hij die voor ons aan het
 ware kruis gehangen is.
 God liet zich voor ons martelen aan het kruis.
 Hij zal ons op de dag waarop allen verschijnen
 zeggen: 'Jullie die mij hielpen het kruis te
 dragen, jullie gaan naar de plaats waar mijn
 engelen zijn: daar zullen jullie mij zien en
 mijn moeder Maria, en jullie van wie ik nooit
 hulp kreeg, jullie dalen af in de diepe hel.'

Ieder denkt altijd gelukkig te kunnen blijven
 en nooit tegenspoed te zullen kennen;
 zo zijn ze in de ban van de duivel en van het
 ontbreken van verstand, moed en kracht.
 Lieve Heer God, neem die gedachte bij hen
 weg en breng ons op de juiste weg naar uw
 rijk, opdat wij u mogen aanschouwen.
 Lieve Vrouwe, gekroonde koningin,
 bid voor ons, gelukkige Maagd,
 daarna kan ons geen kwaad overkomen.
 [ML]

MONT SONT A MESCHIEF

Mont sont a mechief Isr[ael], l'egaree gent,
 Os n'e[n] poë[n]t meis se [o]s s'e[n] vont
 enrayan[t];
 Car d'entre os fure[n]t ars meinz proz cors
 sage e gent
 Ki por l[or v]ivre ne vore[n]t done[r] nu as
 rächeit d'argent.

Troblee eit notre joie e notre deduit
 D'[i]sos ki medeie[n]la Thora e l'aveie[n]t
 en lor co[n]duit;
 Os ne fineie[n]t [d']asqer e le jor e la nuit.
 Ores sont ars e fenis; checun Gé vraie
 requenuit.

La pruede fanme kant ele vit ardir son mari,
 Mont ii fit ma la departie;
 de ce jeta mot grant cri;
 Ele dit: 'je ve morir de t'e mort com mon
 ami mori.' D'e[n]fant eteit grosse; por ce
 grant poine sofri.

Dos freres i fure[n]t ars, un petit e un grant.
 Lo petit fut ebahi de foeie ki si s'eprent
 E dit: 'haro! j'ar tos!' E Ii grant Ii aprent
 E Ii dit: 'a paradis seras tot je te acrant.'

Gé vanchera e an prinera, vanch' nos de cé
 felons:
 De ata[n]dre ta va[n]chace mot nos sable
 lé jors lons,
 De te preer de cor anteir la o neisso[n]s e
 alo[n]s
 Pres somes e apareleis. Repon, Gé, qa[n]t
 t'apelo[n]s!

Ha-selat ha-la'az. HaShem yatsileni mi-goï
 'az.

Het bedroefde en dolende volk van Israël
 kent veel onheil en het is niet vreemd dat
 mensen razend worden want menig
 dapper, wijs en vriendelijk mens die zijn
 leven niet met geld kon afkopen, werd
 verbrand.

Onze blijdschap en vreugde zijn verstoord
 want zij die altijd de Thora als richtsnoer
 hadden en daar dag en nacht mee bezig
 waren, zijn nu verbrand en dood; ieder van
 hen erkende de Heer.

Toen de brave vrouw haar man zag
 branden,
 viel het afscheid haar zwaar en slaakte zij
 een luide kreet:
 'Ik ga sterven zoals mijn lief stierf!'
 Ze was zwanger en had daarom veel smart.

Twee broers werden verbrand, een kleine
 en een grote. De kleine was bang voor het
 vuur dat ontvlamde en zei: 'wee mij, ik zal
 zo branden!' De grote wees hem terecht
 en zei: 'Je zult spoedig in het paradijs zijn,
 dat beloof ik je.'

Wrekende en jaloerse Heer, wreek ons op
 de boosdoeners! De dagen lijken ons lang,
 nu wij wachten op jouw wraak!
 Wij staan altijd klaar om tot je te bidden,
 met heel ons hart, waar we ook zijn en
 gaan.
 Antwoord, Heer als we je roepen!

Moge God mij behoeden voor het wrede
 volk.
 [ML]

MI 'AL HAR HOREV

מי על הר חורב העמיד:
 ענין קשב עמוד עמד! כמשה
 מי מדבר הנהיג עדר:
 מן האכילי גם עלי בארי כמשה
 מי רצה עליון חנון ומרחם
 רחש שוב על הרעה הנחם כמשה
 מי חז חזיון חוק עדות
 חזה במראה ולא בחידות כמשה
 מי זאת התורה למד ושגן
 זכה ויבא בתוך העגן כמשה
 מי קם ארבעים יום בשמים
 בלא לחם ובלא מים כמשה
 אל האלהים עדתי קומי
 כי בא אורכי וכבודי עליך זרח

Wie stond met mij op de berg Horeb en
 luisterde, zoals Mozes deed?
 Wie leidde mijn kudde in de woestijn,
 voedde ze met manna en haalde water uit
 een bron, zoals Mozes?
 Wie loofde mij met de woorden 'O,
 genadige en verdraagzame', fluisterde
 tegen mij 'Wees genadig', als het niet
 Mozes was?
 Wie voorzag het denkbeeld van de wet
 en zag het helder, zonder problemen of
 raadsels, zoals Mozes?
 Wie onderwees de Thora scherpzinnig en
 puntig, als het niet Mozes was?
 Wie had het voorrecht de heilige wolk te
 bezoeken, zoals Mozes?
 Wie ging veertig dagen naar de hemel en
 leefde daar zonder eten en drinken, zoals
 Mozes?
 Mozes ging naar God. Sta op en schitter, je
 licht is gekomen, over jou schijnt de luister
 van de Heer.
 [JH & DK]

NÛ ALRÊST LEBE ICH MIR WERDE

Nû lebe ich mir alrêrst werde,
 sît mîn sündic ouge sihet
 daz hêre lant und ouch die erde,
 der man vil der êren gihet.
 Nû ist geschehen, des ich dâ bat:
 ich bin komen an die stat,
 dâ got mennischlîchen trat.

Dô er den tievel dô geschande,
 daz nie keiser baz gestreit,
 dô fuor er her wider ze lande.
 Dô huob sich der juden leit,
 daz er herre ir huote brach,
 und daz man in sît lebendic sach,
 den ir hant sluoc unde stach.

Kristen, juden unde heiden
 jehent, daz diz ir erbe sî:
 got müeze ez ze rehte scheiden
 durch die sîne namen drî.
 Al diu werlt diu strîtet her.

Nu leef ik voor de eerste keer
 Sinds mijn zondig oog kan zien
 Het land des heren, en ook de aarde,
 Die men zo veel eer doet toekomen.
 Nu is dat gebeurd, waarvoor ik bad:
 Ben ik aangekomen op de plaats
 Waar god als mens zijn stappen zette.

Daar vernederde hij de duivel,
 Feller dan ooit een keizer streed,
 Van daar keerde hij terug naar zijn land,
 Daar begon voor de jood het leed,
 Dat hij, de heer, uit hun hoede losbrak,
 En dat men hem later levend zag,
 Van wie de hand hem sloeg en stak.

Christenen, Joden en heidenen,
 zeggen allen, dat dit hun erfgoed zij:
 God zou over hen juist moeten oordelen
 Door zijn drie namen.
 De hele wereld is hier en strijdt.

Wir sîn an der rehten ger:
reht ist, daz er uns gewer.

Onze wens is terecht,
En terecht is dat hij dat ons gunt.

MATSOR BA'ATHA HA'IR

מצור באַתָּה הָעִיר וְהָעִיר הִיא נְבוֹכָה
סָבְבוּנִי בְּנֵי שְׁעִיר אֶל תַּעֲלֵת הַבְּרִיכָה.
בְּכָל יוֹם צוֹר אֶבְרָכָה
צָרִי מִקִּדְּמִים לְמִכָּה
גְּנִיתָהּ וְהוֹשַׁעְתָּהּ בְּצָרִי אֵשׁ וְנִתְּכָה.

De stad kwam onder beleg en werd
gevangen. De zonen van Se'ir omsingelden
mij tot aan de gracht van de vijver.
Elke dag zal ik de Schepper loven,
die balsem aan de slag laat vooruitgaan.
U verdedigde en redde mij, vuur stroomde
over mijn vijanden.

נָכִים כִּי אֶפְּסוּנִי, בְּנֵי בֶשֶׁן כְּתֵרוֹנוּ,
מוֹקְשֵׁי מָוֶת קִדְמוֹנוּ מִנוּחָה הַדְּרִיכֹנוּ,
עַל מִשְׁמֵר עֲמִדְנוּ,
עֲלוֹת לָגַג כָּלֵנוּ.
הָיוּת לְחִרְדָּת וְלֹא כָדָת בְּשִׁבְתָּ לֹא שִׁבְתָּנוּ

Terwijl de bozen ons omsingelden, de
inwoners van Basan ons belegerden en
dodelijke obstakels voor ons brachten, ze
verplichten ons tot [ongewilde] rust. Wij
hielden de wacht nadat wij op de daken
waren geklommen. Angstig hielden wij
ons niet, zoals gebruikelijk, aan de sabbat.

חֲזָקוּ רִיב דְּחוּק גִּדְרֵי רִדְפוּ עַד הַשְּׂבָרִים
כִּי נִפְּוּץ לְכָל הָעִיר אֲזַלְחָם בְּשַׁעֲרֵיהֶם
כְּרָאוֹת אֶת עַם צָרִים
נָסִים וְגַם נִשְׁעָרִים
טַף נָשִׁים מְשֻׁבְּשִׁים בְּנֵי עֵינָם נִגְרִים.

Ze vochten dicht bij de muur, opgejaagd
naar alle kanten. Vechtend bij de poort
werd het volk uiteengejaagd, terwijl het
de meute aan belegeraars zag, die zowel
bestormde als vluchtte, en kinderen en
vrouwen, halsoverkop, tranen met tuiten
huilend.

מִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת רַבּוֹת אָמַת אֵין עוֹד מְלַבְּדוּ,
אֶכְרֵ הַסְּדִי אֲבוֹת וְאֶת אֲבָרְהָם עֲבָדוּ

Er is geen waarheid dan die van Hem
die vele wonderen doet. Denkend aan
het geloof van de vaders en van zijn
dienaar Abraham, beschermd door de
schaduw van zijn hand, het volk dat Hem
eert. Geprezen zij de Heer, de redder
van degenen in de nood, die wonderlijk
genadevol is geweest.

וַיִּגֹּן צֶל יְדוֹ
לְהִקֵּת עִם הַמַּכְבִּדוֹ,
בְּרוּךְ אֱלֹהֵי בְּצֵר גּוֹאֲלֵי אֲשֶׁר הִפְּלִיא אֶת הַסְּדוֹ

De zevende van de maand Adar was de dag
waarop de loyale dienaar werd geboren.
De genadige God wist het kwaad dat de dag
bracht te keren. De trouwe hoeder van het
verbond verjaagde hen van hun stelling.
Ze raakten elkaar kwijt en verdwaalden
zoals in de dagen van de val van Haman.
[JH & DK]

חֲדָשׁ אֶדְר בְּשִׁבְעָה בּוֹ יוֹם לְדַת צִיר נֶאֱמַן
זָדוֹן אֲשֶׁר בְּתוֹךְ קִרְבּוֹ הִפְךָ אֶל הַרְחָמִן
שׁוֹמֵר הַבְּרִית אוֹמֵן
הַפִּיעֵן מִמִּקּוֹמָן
יִתְפָּרְדּוּ וַיֵּאבְדוּ כִּמְאֵז בְּנִפְלֵם הָמָן

CHEVALIER MULT ESTES GUARIZ

Chevalier, mult estes guariz,
 Quant Deu a vus fait sa clamur
 Des Turs e des Amoraviz,
 Ki li unt fait tels deshenors.
 Cher a tort unt ses fieuz saiziz;
 Bien en devums avoir d'olur,
 Cher la fud Deu primes servi
 E reconnu pur segnuur.
 Ki ore irat od Loovis
 Ja mar d'enfern avrat pouur,
 Char s'aime en iert en pareis
 Od les angles nostre Segnor.

Pris est Rohais, ben le savez,
 Dunt crestiens sunt esmaiez,
 Les mustiers ars e désertez:
 Deus ni est mais sacrifiez.
 Chivalers, cher vus purpensez,
 Vus ki d'armes estes preisez;
 A celui voz cors présentez
 Ki pur vus fut en cruiz drecez.
Ki ore irat od Loovis...

Deus livrât sun cors a Judeus
 Pur mètre nus fors de prisun;
 Plaies li firent en cinc lieus,
 Que mort suffrit e passiuun.
 Or vus mande que Chaneleus
 E la gent Sanguin le felun
 Mult li unt fait des vilains jeus:
 Or lur rendez lur guerredun!
Ki ore irat od Loovis...
 Alum conquere Moïses,
 Ki gist el munt de Sinaï!
 A Saragins nel laisum mais,
 Ne la verge dunt il partid
 La Roge mer tut ad un fais,
 Quant le grant pople le seguit;
 E Pharaon revint après :
 Il e li suon furent pérît.
Ki ore irat od Loovis...

Ridders, jullie hebben een veilige toekomst
 sinds God bij jullie zijn beklag deed
 over de Turken en de Almoraviden, die
 hem zo te schande hebben gemaakt.
 Ze hebben ten onrechte zijn leengebieden
 bezet; dat bezorgt ons veel leed,
 want dáár werd God als eerste gediend
 en als Heer erkend.
 Wie nu meegaat met Louis
 hoeft de hel nooit meer te vrezen,
 want zijn ziel zal naar het paradijs gaan,
 samen zijn met de engelen van onze Heer.

Rohais (Edessa) is ingenomen, dat weten
 jullie, en de christenen zijn daar ontsteld
 over; de kloosters zijn verbrand en verlaten
 God wordt daar niet meer geëerd met
 missen. Ridders, denk daar toch goed
 over na. U, die geroemd wordt om uw
 wapenfeiten, bied nu uw lijf aan aan hem
 die voor u aan het kruis werd geslagen.
Wie nu meegaat met Louis...

God leverde zijn lichaam uit aan de Judeeërs
 om ons te bevrijden uit de gevangenschap;
 ze maakten op vijf plaatsen wonden in hem
 die lijden en dood moest ondergaan.
 Nu laat hij u weten dat de Kanaänieten,
 en het verschrikkelijke Saraceense volk
 Hem veel gemene dingen hebben
 aangedaan; geef hun nu hun verdiende loon!
Wie nu meegaat met Louis...
 Laat ons Mozes gaan heroveren
 die op de berg Sinaï begraven ligt!
 We moeten hem niet aan de Saracenen
 laten, en ook de staf niet waarmee hij
 de Rode Zee in één keer in tweeën deelde,
 toen het grote volk hem volgde
 en de Farao achtervolgde hem;
 Hij en al zijn mensen kwamen om.
Wie nu meegaat met Louis....
 [ML]

EVEL A'ORROR

אָבֿל אַעוֹרֶר, אָנינוֹת אָגֶרֶר אִינֶה לִי
 בִּבְכִי אֶמָּר, בְּחֶמֶת צוֹרֵר דְּרָכִי סוֹרֵר, אֵלֵּי לִי
 גְלוֹת אֶרֶךְ, וְלִבִּי הֵרֵךְ אִינֶה לִי
 דְּרָךְ וּפֶנֶךְ, נָח שָׁרֵךְ וְצִידוֹ חֶרֶךְ, אֵלֵּי לִי
 הִמָּעֵט מִבְּאִישִׁי, וְחִלְלוֹ מִקֹּדֶשִׁי אִינֶה לִי
 וְהִבְזוּ קֹדֶשִׁי, הִחֲלוּ מִמִּקְדָּשִׁי וְזִחְלוּ קֹדוּשִׁי, אֵלֵּי לִי
 קִים הִבְרִית, לוֹלִי הוֹתִיר שְׂאֲרֵית בְּגִיא נִכְרִית, אִינֶה
 יִדִּידוֹת עֲבָרִית רַחֲמֵם מִהִכְרִית, תִּקְוָה וְאַחֲרִית
 בְּשָׁר שְׁעוּרִית,

Ik moet de tijd van rouw afkondigen en
 verlengen – Wee mij!

Bitter moet ik huilen terwijl de woede van
 de vijand mijn weg verbrijzeld

– Oh wee mij!

Hij heeft de ballingschap verlengd en mijn
 hart is zacht geworden – wee mij!

Hij trapte en zwoegde, rustte in de
 struiken en verkoolede wat hij jaagde

– Oh wee mij!

Is het weinig dat degenen die mij
 vernederen mijn tempels ontheiligden?

– Wee mij!

En ze mijn heiligen belasterden?

Ze begonnen met mijn heiligdommen en
 lieten mijn heiligen kruipen – Oh wee mij!

Heeft hij die het verbond handhaaft niet
 een overblijfsel achtergelaten in een
 vreemde vallei toen hij de catastrofe van
 zijn geliefde Hebreeuwse volk zag.

Hij had medelijden met hen voor de
 vernietiging, en er is hoop en (goed) einde.
 [PSL & DK]